

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๔๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พ.ศ. ๒๕๔๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

เป็นปีที่ ๕๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของ

บุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๘ และมาตรา ๕๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม

ของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม พ.ศ. ๒๕๔๓”

รวม พ.ศ. ๒๕๔๓”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บททั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“วงจรรวม” หมายความว่า ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปหรือกึ่งสำเร็จรูปที่ทำหน้าที่ทาง

อิเล็กทรอนิกส์ อันประกอบด้วยชิ้นส่วนที่สามารถกระตุ้นให้เกิดการปฏิบัติการทางอิเล็กทรอนิกส์

รวมอยู่ด้วยและส่วนเชื่อมต่อที่เชื่อมชิ้นส่วนเหล่านั้นทั้งหมด หรือบางส่วนเข้าด้วยกัน ซึ่งได้จัดวางเป็น

ชิ้นในลักษณะที่ผสานรวมกันอยู่บนหรือในวัตถุกึ่งตัวนำชิ้นเดียวกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๗/ตอนที่ ๔๑ ก/หน้า ๒๘/๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๓

“แบบผังภูมิ” หมายความว่า แบบ แผนผัง หรือภาพที่สร้างขึ้นไม่ว่าจะปรากฏใน
รูปแบบหรือวิธีใดเพื่อให้เห็นถึงการจัดวางให้เป็นวงจรรวม

“หนังสือสำคัญแบบผังภูมิ” หมายความว่า หนังสือสำคัญที่ออกให้เพื่อคุ้มครองแบบ
ผังภูมิตามพระราชบัญญัตินี้

“การหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์” หมายความว่า การแสวงหาประโยชน์โดยการขาย
ให้เช่า หรือโดยการกระทำอื่นใดเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าตอบแทนหรือประโยชน์อื่นใด และให้หมายความ
รวมถึงการนำเสนอเพื่อการแสวงหาประโยชน์ด้วย

“ผู้ทรงสิทธิ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับหนังสือสำคัญแบบผังภูมิและให้หมายความ
รวมถึงผู้รับโอนด้วย

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการแบบผังภูมิ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และ
ให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราตามบัญชี
ท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตาม
พระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๕ การคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวมให้เป็นไปตามที่กำหนดใน
พระราชบัญญัตินี้ และไม่อยู่ในบังคับกฎหมายว่าด้วยสิทธิบัตร

หมวด ๒
การคุ้มครองแบบผังภูมิ

ส่วนที่ ๑
การขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิ

มาตรา ๖ แบบผังภูมิที่สามารถขอรับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ได้แก่

(๑) แบบผังภูมิที่ผู้ออกแบบได้สร้างสรรค์ขึ้นเองและไม่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปใน
อุตสาหกรรมวงจรรวม

(๒) แบบผังภูมิที่ผู้ออกแบบได้สร้างสรรค์ขึ้นใหม่โดยนำเอาชิ้นส่วน ส่วนเชื่อมต่อ
แบบผังภูมิหรือวงจรรวมอันเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปในอุตสาหกรรมวงจรรวมมาจัดวางใหม่ในลักษณะที่
ทำให้เกิดเป็นแบบผังภูมิที่ไม่เป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปในอุตสาหกรรมวงจรรวม

มาตรา ๗ ผู้ออกแบบแบบผังภูมิเป็นผู้มีสิทธิขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๘ สิทธิขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิที่ผู้ออกแบบได้สร้างสรรค์ขึ้นในฐานะพนักงานหรือลูกจ้างให้ตกเป็นของพนักงานหรือลูกจ้างนั้น เว้นแต่จะมีหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่ผู้ออกแบบได้สร้างสรรค์แบบผังภูมิขึ้นโดยการรับจ้างบุคคลอื่น ให้ผู้ว่าจ้างเป็นผู้มีสิทธิขอรับความคุ้มครองในแบบผังภูมินั้น เว้นแต่จะมีหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๙ ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคลย่อมมีสิทธิขอรับความคุ้มครองในแบบผังภูมิที่ได้สร้างสรรค์ขึ้น โดยการจ้างหรือตามคำสั่งหรือในความควบคุมขององค์กรนั้น เว้นแต่จะมีหนังสือตกลงกันไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๐ สิทธิขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมีย่อมโอนและรับมรดกกันได้ การโอนสิทธิขอรับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้โอนและผู้รับโอน

มาตรา ๑๑ ถ้ามีบุคคลหลายคนสร้างสรรค์แบบผังภูมิร่วมกัน บุคคลเหล่านั้นมีสิทธิขอรับความคุ้มครองในแบบผังภูมินั้นร่วมกัน

ในกรณีที่ผู้ออกแบบแบบผังภูมิร่วมคนใดไม่ยอมรับขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิหรือติดต่อไม่ได้ หรือไม่มีสิทธิขอรับความคุ้มครองในแบบผังภูมิ ผู้ออกแบบแบบผังภูมิคนอื่นจะขอรับความคุ้มครองสำหรับแบบผังภูมิที่ได้สร้างสรรค์ร่วมกันนั้นในนามของตนเองก็ได้

ผู้ออกแบบแบบผังภูมิร่วมซึ่งไม่ได้ร่วมขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิจะยื่นคำขอเข้าเป็นผู้ร่วมขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิเมื่อใดก็ได้ก่อนมีการออกหนังสือสำคัญแบบผังภูมิให้แก่ผู้ออกแบบร่วมซึ่งได้ยื่นคำขอรับความคุ้มครองไว้ก่อนแล้ว โดยยื่นคำขอพร้อมด้วยพยานหลักฐานที่แสดงว่าผู้ขอเป็นผู้ออกแบบร่วมจริง และให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบสวนว่าผู้ขอเป็นผู้ออกแบบร่วมกันหรือไม่และรายงานให้อธิบดีทราบเพื่อมีคำวินิจฉัย ในการนี้ ให้แจ้งกำหนดวันสอบสวนและส่งสำเนาคำขอไปยังผู้ขอรับความคุ้มครองและผู้ร่วมขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิคนอื่นด้วย

ผู้ออกแบบแบบผังภูมิร่วมมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ถ้าผู้ออกแบบแบบผังภูมิร่วมไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

การยื่นคำขอและการสอบสวนตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๒ ในกรณีที่บุคคลหลายคนต่างสร้างสรรค์แบบผังภูมิที่เหมือนกันโดยมิได้สร้างสรรค์ร่วมกัน ให้ผู้ยื่นคำขอรับความคุ้มครองก่อนเป็นผู้มีสิทธิได้รับความคุ้มครองแบบผังภูมิ

ในกรณีที่ยื่นคำขอรับความคุ้มครองในวันเดียวกัน ให้ผู้ขอรับความคุ้มครองทำความตกลงกันว่าจะให้บุคคลใดเป็นผู้มีสิทธิได้รับความคุ้มครองแต่ผู้เดียวหรือมีสิทธิได้รับความคุ้มครองร่วมกัน ถ้าตกลงกันไม่ได้ภายในระยะเวลาที่อธิบดีกำหนด ให้ผู้ยื่นคำขอรับความคุ้มครองในลำดับก่อนในวันดังกล่าวเป็นผู้มีสิทธิได้รับความคุ้มครอง

มาตรา ๑๓ บุคคลซึ่งจะมีสิทธิขอรับความคุ้มครองแบบผังภูมิตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย หรือเป็นนิติบุคคลที่มีสำนักงานแห่งใหญ่ตั้งอยู่ในประเทศไทย
- (๒) มีสัญชาติของประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวมซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย
- (๓) มีภูมิลำเนาหรือสถานที่ประกอบธุรกิจที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์แบบผังภูมิหรือการผลิตวงจรรวมอย่างจริงจังในประเทศไทยหรือประเทศที่เป็นภาคีแห่งอนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวมซึ่งประเทศไทยเป็นภาคีอยู่ด้วย

ส่วนที่ ๒

การจดทะเบียนแบบผังภูมิและระยะเวลาการคุ้มครอง

มาตรา ๑๔ บุคคลซึ่งมีสิทธิขอรับความคุ้มครองตามที่กำหนดในมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ หรือมาตรา ๑๒ ซึ่งมีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ มีสิทธิยื่นขอจดทะเบียนเพื่อคุ้มครองแบบผังภูมิได้

ในกรณีที่ได้นำแบบผังภูมิออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์แล้ว ไม่ว่าจะในหรือนอกราชอาณาจักร การยื่นขอจดทะเบียนแบบผังภูมิดังกล่าวต้องกระทำภายในสองปีนับแต่วันที่ได้นำแบบผังภูมินั้นออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เป็นครั้งแรก

แบบผังภูมิที่ไม่มีการนำออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ภายในสิบห้าปีนับแต่วันที่สร้างสรรค์แบบผังภูมินั้นเสร็จสิ้น ไม่อาจขอจดทะเบียนได้

มาตรา ๑๕ การขอจดทะเบียนแบบผังภูมิเพื่อขอรับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำขอจดทะเบียนต้องมีรายการอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ สัญชาติ ภูมิลำเนา และที่อยู่ของผู้ออกแบบ รวมทั้งการโอนสิทธิขอรับความคุ้มครอง หากมีการโอนสิทธิดังกล่าว
- (๒) วันที่สร้างสรรค์แบบผังภูมิและวันที่ได้นำแบบผังภูมิออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เป็นครั้งแรก พร้อมทั้งรายละเอียดเกี่ยวกับการนำออกหาประโยชน์
- (๓) ภาพวาด หรือภาพถ่ายลายเส้นที่แสดงแบบผังภูมิ หรือสิ่งอื่นที่ให้ผลในลักษณะเดียวกัน รวมทั้งข้อมูลการทำงานทางด้านอิเล็กทรอนิกส์ของวงจรรวมนั้น
- (๔) ตัวอย่างของวงจรรวมที่มีแบบผังภูมิปรากฏในกรณีที่มีการนำออกหาประโยชน์

ในเชิงพาณิชย์แล้ว และ

(๕) รายการอื่นที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๖ ในการจดทะเบียนแบบผังภูมิ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอจดทะเบียนให้ถูกต้องตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ และทำรายงานการตรวจสอบเสนอต่ออธิบดี

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนแบบผังภูมิเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ ให้อธิบดีมีคำสั่งรับจดทะเบียน ออกหนังสือสำคัญแบบผังภูมิให้แก่ผู้จดทะเบียน ประกาศโฆษณาการรับจดทะเบียน และมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนชำระค่าธรรมเนียมการออกหนังสือสำคัญแบบผังภูมิและค่าธรรมเนียมการประกาศโฆษณา ทั้งนี้ ตามวิธีการและระยะเวลาที่กำหนดในกฎกระทรวง

หากผู้ขอจดทะเบียนแบบผังภูมิไม่ชำระค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้จดทะเบียนละทิ้งคำขอจดทะเบียน

หนังสือสำคัญแบบผังภูมิให้เป็นไปตามแบบที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่หนังสือสำคัญแบบผังภูมิสูญหาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ให้ผู้ทรงสิทธิขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแบบผังภูมิได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๘ ในกรณีที่คำขอจดทะเบียนแบบผังภูมิไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ให้อธิบดีมีคำสั่งยกคำขอจดทะเบียนและให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้ขอจดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้ว ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา ๑๙ สิทธิในแบบผังภูมิจะได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ เมื่อได้รับจดทะเบียนและออกหนังสือสำคัญให้แล้ว

หนังสือสำคัญแบบผังภูมิให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่ยื่นขอจดทะเบียนตามพระราชบัญญัตินี้ หรือวันที่นำแบบผังภูมิออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์เป็นครั้งแรกไม่ว่าในหรือนอกราชอาณาจักร แล้วแต่วันใดจะเกิดขึ้นก่อน แต่ทั้งนี้ไม่เกินสิบห้าปีนับแต่วันที่สร้างสรรค์แบบผังภูมินั้นเสร็จสิ้นแล้ว

มาตรา ๒๐ ผู้ทรงสิทธิต้องเสียค่าธรรมเนียมรายปีตามที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยเริ่มตั้งแต่ปีที่สองของอายุการคุ้มครองแบบผังภูมิ และต้องชำระภายในหกสิบวันนับแต่วันเริ่มต้นระยะเวลาของปีที่สองนั้นและของปีต่อไปทุกปี

ถ้าผู้ทรงสิทธิไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามวรรคหนึ่ง ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสามสิบของเงินค่าธรรมเนียมรายปี

ถ้าผู้ทรงสิทธิไม่ชำระค่าธรรมเนียมรายปีและค่าธรรมเนียมเพิ่มภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นกำหนดชำระค่าธรรมเนียมรายปีตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าสิทธิในแบบผังภูมินั้นสิ้นสุดลง ในกรณีนี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศให้ทราบถึงการสิ้นสุดการคุ้มครองของแบบผังภูมิดังกล่าว

มาตรา ๒๑ ผู้ทรงสิทธิจะขอชำระค่าธรรมเนียมรายปีล่วงหน้าโดยชำระทั้งหมดในคราวเดียวแทนการชำระค่าธรรมเนียมรายปีก็ได้

ในกรณีที่ผู้ทรงสิทธิได้ชำระค่าธรรมเนียมรายปีล่วงหน้าไปแล้ว แต่ได้มีการแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมรายปี หรือผู้ทรงสิทธิละสิทธิในแบบผังภูมิ หรือมีการเพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมินั้น ผู้ทรงสิทธิไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียมรายปีเพิ่มเติม หรือไม่มีสิทธิได้รับคืนค่าธรรมเนียมรายปีที่ได้จ่ายล่วงหน้าไปแล้วนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒ ผู้ทรงสิทธิมีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) ทำซ้ำซึ่งแบบผังภูมิที่ตนได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้
 - (๒) นำเข้ามาในราชอาณาจักร ขาย หรือจำหน่ายโดยวิธีการใดเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งแบบผังภูมิที่ตนได้รับความคุ้มครอง หรือวงจรรวมที่มีแบบผังภูมิที่ตนได้รับความคุ้มครองประกอบอยู่ด้วย หรือผลิตภัณฑ์ที่มีวงจรรวมดังกล่าวประกอบอยู่ด้วย
- การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งตามวรรคหนึ่งโดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิให้ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิ

ในกรณีที่มีการละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิโดยกระทำการใดตาม (๒) ต่ วงจรรวมหรือผลิตภัณฑ์ที่มีแบบผังภูมิของผู้ทรงสิทธิประกอบอยู่ด้วย หากผู้กระทำได้นำแบบผังภูมิของผู้ทรงสิทธิออกจากวงจรรวมหรือผลิตภัณฑ์นั้น หรือได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิในภายหลังแล้ว ให้กระทำการนั้นได้

มาตรา ๒๓ การกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ต่อแบบผังภูมิที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้ มิให้ถือว่าเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิ

- (๑) การทำซ้ำเพื่อใช้ในการประเมิน การวิเคราะห์ การวิจัย หรือการศึกษา
- (๒) การนำแบบผังภูมิที่มีลักษณะตามมาตรา ๖ ที่ได้สร้างสรรค์ขึ้นโดยผลของการกระทำตาม (๑) ไปประกอบในวงจรรวม หรือการกระทำการตามมาตรา ๒๒ ต่อแบบผังภูมิดังกล่าว
- (๓) การทำซ้ำเพื่อประโยชน์ของตนเอง อันมิใช่การกระทำเพื่อประโยชน์ในเชิงพาณิชย์

(๔) การกระทำตามมาตรา ๒๒ (๒) ต่ วงจรรวมที่มีแบบผังภูมิที่ผู้ทรงสิทธิได้รับความคุ้มครองประกอบอยู่ด้วย หรือต่อผลิตภัณฑ์ที่มีวงจรรวมดังกล่าวประกอบอยู่ด้วย หากผู้กระทำมิได้รู้หรือมีเหตุอันควรรู้ในขณะที่ได้มาซึ่งวงจรรวมหรือผลิตภัณฑ์ดังกล่าวว่ามีแบบผังภูมิอันละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิประกอบอยู่ด้วย ในกรณีนี้ เมื่อผู้กระทำการดังกล่าวได้รับแจ้งว่าวงจรรวมหรือผลิตภัณฑ์นั้นมีแบบผังภูมิอันละเมิดสิทธิของผู้ทรงสิทธิ ก็ให้กระทำการตามมาตรา ๒๒ (๒) ต่อไปได้ เฉพาะกับวงจรรวมหรือผลิตภัณฑ์ที่ตนยังคงมีเหลืออยู่หรือที่ได้สั่งไว้เพื่อจำหน่ายก่อนรับแจ้ง โดยให้จ่ายค่าใช้สิทธิแก่ผู้ทรงสิทธิเป็นจำนวนอันสมควรที่จะพึงใช้กันในทางการค้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) การกระทำตามมาตรา ๒๒ (๒) ต่อแบบผังภูมิ หรือวงจรรวมที่ได้มาโดยชอบจาก การนำออกหาประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ของผู้ทรงสิทธิ

(๖) การกระทำใดตามมาตรา ๒๒ โดยบุคคลที่สร้างสรรค์แบบผังภูมิที่เหมือนกับ แบบผังภูมิที่ผู้ทรงสิทธิได้รับความคุ้มครองโดยบุคคลที่สร้างสรรค์ดังกล่าวได้สร้างสรรค์ด้วยตนเอง

หมวด ๓

การอนุญาตให้ใช้สิทธิและการโอนสิทธิในแบบผังภูมิ

มาตรา ๒๔ ผู้ทรงสิทธิจะอนุญาตให้บุคคลใดใช้สิทธิในแบบผังภูมิของตนตามมาตรา ๒๒ หรือจะโอนสิทธินั้นให้แก่บุคคลอื่นก็ได้ การอนุญาตให้ใช้สิทธิและการโอนสิทธิดังกล่าวต้องทำเป็น หนังสือและจดทะเบียนต่ออธิบดี

ในกรณีที่มีผู้ทรงสิทธิร่วม การอนุญาตให้ใช้สิทธิหรือการโอนสิทธิในแบบผังภูมิตาม วรรคหนึ่งต้องได้รับความยินยอมจากผู้ทรงสิทธิร่วมทุกคน ในกรณีที่อธิบดีมีคำสั่งให้รับจดทะเบียน สัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิหรือสัญญาโอนสิทธิให้อธิบดีมีคำสั่งประกาศโฆษณาการรับจดทะเบียนสัญญา ดังกล่าว

การขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิและสัญญาโอนสิทธิ ให้เป็นไปตาม หลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๕ การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามมาตรา ๒๔ ผู้ทรงสิทธิจะกำหนดเงื่อนไข ข้อจำกัดสิทธิ หรือค่าตอบแทนในลักษณะที่เป็นการจำกัดหรือกีดกันการแข่งขันตามกฎหมายว่าด้วย การแข่งขันทางการค้าไม่ได้

ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าข้อความใดในสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิขัดต่อบทบัญญัติวรรค หนึ่ง ให้อธิบดีเสนอให้คณะกรรมการวินิจฉัย ถ้าคณะกรรมการเห็นว่าข้อสัญญานั้นขัดต่อบทบัญญัติ วรรคหนึ่ง ให้อธิบดีสั่งไม่รับจดทะเบียนสัญญานั้น เว้นแต่คู่สัญญาจะมีเจตนาให้ส่วนที่สมบูรณ์แห่ง สัญญานั้นแยกจากส่วนที่ไม่สมบูรณ์ได้ ในกรณีนี้ อธิบดีจะสั่งรับจดทะเบียนสัญญาบางส่วนก็ได้

เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยตามวรรคสองแล้ว ถ้าผู้มีส่วนได้เสียไม่เห็นด้วยกับคำ วินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา ๒๖ ในกรณีที่ผู้ทรงสิทธิอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิในแบบผังภูมิโดยไม่ ปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง อธิบดีอาจขอให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนแบบ ผังภูมินั้นได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ การขอจดทะเบียนการรับโอนสิทธิในแบบผังภูมิโดยทางมรดกให้เป็นไป ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ในกรณีที่ผู้ทรงสิทธิไม่มีทายาท การคุ้มครองตามหนังสือสำคัญแบบผังภูมิเป็นอัน สิ้นสุดลง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๔
การเพิกถอนการจดทะเบียนและการสิ้นสุดการคุ้มครองแบบผังภูมิ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๘ ภายในหนึ่งปีนับแต่วันประกาศโฆษณาการจดทะเบียนแบบผังภูมิบุคคลผู้มีส่วนได้เสียอาจขอให้อธิบดีสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมิที่ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ ได้

เมื่ออธิบดีได้พิจารณารายงานการตรวจสอบและมีคำสั่งยกคำขอเพิกถอนการจดทะเบียนหรือคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมิแล้ว ให้แจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอเพิกถอนและผู้ทรงสิทธิทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้ขอเพิกถอนหรือผู้ทรงสิทธิอาจอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น

การขอเพิกถอนการจดทะเบียนตามวรรคหนึ่งและการอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามวรรคสาม ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๙ เมื่อคณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยการอุทธรณ์ตามมาตรา ๒๘ แล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอเพิกถอนและผู้ทรงสิทธิทราบโดยไม่ชักช้า

ถ้าผู้ขอเพิกถอนหรือผู้ทรงสิทธิไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา ๓๐ ในกรณีที่มีการจดทะเบียนแบบผังภูมิที่ไม่มีลักษณะตามมาตรา ๖ ให้ถือว่า การจดทะเบียนแบบผังภูมินั้นไม่สมบูรณ์

ในกรณีที่อธิบดีเห็นว่าแบบผังภูมิใดที่ได้รับจดทะเบียนไม่มีลักษณะตามมาตรา ๖ ให้อธิบดีสั่งสอบสวนข้อเท็จจริงและรายงานให้คณะกรรมการทราบเพื่อให้คณะกรรมการสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมินั้น ในการสอบสวนดังกล่าว ให้ผู้ทรงสิทธิให้ถ้อยคำชี้แจงหรือแสดงหลักฐานได้ และอธิบดีจะเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำ ชี้แจง หรือส่งหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้

ถ้าผู้ทรงสิทธิไม่เห็นด้วยกับคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนของคณะกรรมการให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งเพิกถอนของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา ๓๑ สิทธิในแบบผังภูมิของผู้ทรงสิทธิสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ผู้ทรงสิทธิสละสิทธิในแบบผังภูมิโดยขอคืนหนังสือสำคัญแบบผังภูมิ

(๒) แบบผังภูมิสิ้นระยะเวลาการคุ้มครองตามมาตรา ๑๙ หรือการคุ้มครองสิทธิสิ้นสุดลงตามมาตรา ๒๐ วรรคสาม

(๓) ผู้ทรงสิทธิตายและไม่มีทายาท หรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๔) อธิบดีหรือคณะกรรมการมีคำสั่งหรือคำวินิจฉัย หรือศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดให้เพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมิ

หมวด ๕

การบังคับใช้สิทธิในแบบผังภูมิ

มาตรา ๓๒ เมื่อพ้นกำหนดสามปีนับแต่วันรับจดทะเบียนและออกหนังสือสำคัญแบบผังภูมิ บุคคลอื่นจะยื่นคำขอใช้สิทธิในแบบผังภูมิของผู้ทรงสิทธิตามมาตรา ๒๒ ต่ออธิบดีก็ได้ ถ้าปรากฏว่าผู้ทรงสิทธิใช้สิทธิในลักษณะที่เป็นการจำกัดหรือกีดกันการแข่งขันตามกฎหมายว่าด้วยการแข่งขันทางการค้า

ในการขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ผู้ขอใช้สิทธิต้องแสดงว่าผู้ขอได้พยายามดำเนินการขออนุญาตใช้สิทธิในแบบผังภูมิจากผู้ทรงสิทธิโดยได้เสนอเงื่อนไขและค่าตอบแทนที่เพียงพอตามพฤติการณ์แห่งกรณีแล้ว แต่ไม่สามารถตกลงกันได้ภายในระยะเวลาอันสมควร ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๓ เมื่ออธิบดีมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอใช้สิทธิที่ยื่นตามมาตรา ๓๒ แล้ว ผู้ขอใช้สิทธิ ผู้ทรงสิทธิ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิอาจอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้แจ้งคำวินิจฉัยพร้อมด้วยเหตุผลให้คู่กรณีทราบโดยไม่ชักช้า

ถ้าผู้ขอใช้สิทธิ ผู้ทรงสิทธิ หรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้นถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุด

มาตรา ๓๔ เพื่อการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศ การรักษาความมั่นคงแห่งชาติ การรักษาความปลอดภัย สุขภาพอนามัย หรือสิ่งแวดล้อม หรือเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างอื่นที่มีได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือองค์กรอื่นของรัฐที่เป็นนิติบุคคล อาจขอใช้สิทธิในแบบผังภูมิอย่างใดอย่างหนึ่งตามมาตรา ๒๒ ได้โดยกระทำการนั้นเองหรือให้บุคคลอื่นกระทำแทน

ในการใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง หน่วยงานที่ขอใช้สิทธิจะต้องเสียค่าตอบแทนที่เป็นธรรมตามสมควรแก่ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามมาตรา ๒๔ และให้อธิบดีแจ้งให้ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทราบเป็นหนังสือโดยไม่ชักช้า

ในการขอใช้สิทธิตามวรรคหนึ่ง ให้หน่วยงานที่ขอใช้สิทธิยื่นคำขอเสนอค่าตอบแทนและเงื่อนไขในการใช้สิทธิต่ออธิบดี ถ้าผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่เห็นด้วยกับจำนวนค่าตอบแทน ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบ

วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำขอเสนอค่าตอบแทนนั้น การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้วให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุดท้าย

มาตรา ๓๕ ในภาวะสงครามหรือในภาวะฉุกเฉินเพื่อการอันจำเป็นในการป้องกันประเทศและรักษาความมั่นคงแห่งชาติ นายกรัฐมนตรีโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งใช้สิทธิในแบบผังภูมิใดก็ได้โดยเสียค่าตอบแทนที่เป็นธรรมตามสมควรแก่ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิ และต้องแจ้งให้ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิทราบเป็นหนังสือโดยไม่ชักช้า

ถ้าผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่เห็นด้วยกับจำนวนค่าตอบแทนผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

เมื่อคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยแล้วให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุดท้าย

มาตรา ๓๖ การอนุญาตให้ใช้สิทธิตามหมวดนี้ไม่เป็นการตัดสิทธิผู้ทรงสิทธิในการใช้สิทธิของตน หรือในการอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิดังกล่าว และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิจะอนุญาตให้บุคคลอื่นใช้สิทธิที่ได้รับอนุญาตไม่ได้

มาตรา ๓๗ ในกรณีที่พฤติการณ์เปลี่ยนแปลงไปจากเวลาที่ได้มีการอนุญาตให้ใช้สิทธิตามหมวดนี้ ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามมาตรา ๒๔ อาจมีคำขอต่ออธิบดี เพื่อให้เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขที่กำหนดให้ผู้ได้รับอนุญาตปฏิบัติได้

ในกรณีที่ปรากฏว่าเหตุแห่งการอนุญาตให้ใช้สิทธิตามหมวดนี้ได้หมดสิ้นไปแล้ว และไม่อาจจะเกิดขึ้นได้อีก และการยกเลิกการอนุญาตให้ใช้สิทธิจะไม่กระทบกระเทือนสิทธิหรือประโยชน์ของผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิเกินสมควร หรือในกรณีที่ปรากฏว่าผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่กำหนด ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิตามมาตรา ๒๔ อาจมีคำขอต่ออธิบดี เพื่อให้ยกเลิกการอนุญาตได้

การขอให้เปลี่ยนแปลงเงื่อนไขตามวรรคหนึ่งหรือยกเลิกการอนุญาตให้ใช้สิทธิตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิอาจอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดีตามมาตรา ๓๗ ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งนั้น การอุทธรณ์ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

ถ้าผู้ทรงสิทธิหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิไม่เห็นด้วยกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลได้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยนั้น ถ้าไม่ดำเนินคดีภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำวินิจฉัยของคณะกรรมการเป็นที่สุดท้าย

หมวด ๖

คณะกรรมการแบบผังภูมิ

มาตรา ๔๕ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่า
 กึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม
 หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งขึ้นทำหน้าที่แทน
 การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการ
 ลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งเสียงเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา ๔๖ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือ
 ปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการมอบหมาย และให้นำมาตรา ๔๕ มาใช้บังคับแก่การ
 ประชุมของคณะอนุกรรมการโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ ให้คณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการมีอำนาจ
 ออกคำสั่งเป็นหนังสือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหรือสิ่งใดมาเพื่อ
 ประกอบการพิจารณาได้ตามความจำเป็น ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

หมวด ๗

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๔๘ ผู้ใดกระทำการตามมาตรา ๒๒ (๑) โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิ
 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ห้าหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท

มาตรา ๔๙ ผู้ใดกระทำการตามมาตรา ๒๒ (๒) โดยไม่ได้รับอนุญาตจากผู้ทรงสิทธิ
 ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่สองหมื่นบาทถึงสองแสนบาท

มาตรา ๕๐ ผู้ใดยื่นคำขอหรือเอกสารอื่นใดเกี่ยวกับการจดทะเบียนหรือการเพิกถอน
 การจดทะเบียนแบบผังภูมิหรือการโอนสิทธิหรือการอนุญาตให้ใช้สิทธิในแบบผังภูมิ โดยการแสดง
 ข้อความอันเป็นเท็จแก่พนักงานเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือ
 ปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๕๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๔๗ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา ๕๒^๒ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ถ้าการกระทำความผิดของ
 นิติบุคคลนั้นเกิดจากการสั่งการหรือการกระทำของกรรมการ หรือผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบ
 ในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น หรือในกรณีที่บุคคลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือทำการ
 และละเว้นไม่สั่งการหรือไม่กระทำการจนเป็นเหตุให้นิติบุคคลนั้นกระทำความผิด ผู้นั้นต้องรับโทษ
 ตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย

^๒ มาตรา ๕๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับ
 ความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
คำขอจดทะเบียนแบบผังภูมิ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
การประกาศโฆษณาการรับจดทะเบียนแบบผังภูมิ		๕๐๐	บาท
หนังสือสำคัญแบบผังภูมิ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
คำขอเพิกถอนการจดทะเบียนแบบผังภูมิ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
คำอุทธรณ์คำสั่งของอธิบดี	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
ค่าธรรมเนียมรายปี			
ปีที่ ๒		๒,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๓		๔,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๔		๖,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๕		๒๐,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๖		๓๐,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๗		๔๐,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๘		๕๐,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๙		๖๐,๐๐๐	บาท
ปีที่ ๑๐		๗๐,๐๐๐	บาท
หรือชำระในคราวเดียว		๒๘๐,๐๐๐	บาท
คำขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้สิทธิในแบบผังภูมิ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
คำขอจดทะเบียนรับโอนสิทธิในแบบผังภูมิ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
คำขอใช้สิทธิในแบบผังภูมิ	ฉบับละ	๕๐๐	บาท
ใบอนุญาตให้ใช้สิทธิในแบบผังภูมิ	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
ใบแทนหนังสือสำคัญแบบผังภูมิ	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
ใบแทนใบอนุญาตให้ใช้สิทธิในแบบผังภูมิ	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
การคัดสำเนาเอกสาร	หน้าละ	๑๐	บาท
การรับรองสำเนาเอกสาร	เอกสารเกิน ๑๐ หน้า	ฉบับละ	๑๐๐
	เอกสารไม่เกิน ๑๐ หน้า	หน้าละ	๑๐
คำขออื่น ๆ	ฉบับละ	๑๐๐	บาท

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยมีนโยบายที่จะให้ความคุ้มครองแก่ผู้ซึ่งสร้างสรรค์แบบผังภูมิของวงจรรวมโดยให้มีสิทธิแต่ผู้เดียวที่จะทำซ้ำ นำเข้า ขาย หรือจำหน่าย เพื่อวัตถุประสงค์ในเชิงพาณิชย์ ซึ่งแบบผังภูมิของวงจรรวม วงจรรวม ตลอดจนผลิตภัณฑ์ที่มีแบบผังภูมิที่ได้รับความคุ้มครองประกอบอยู่ด้วย ทั้งนี้ เพื่อส่งเสริมให้มีการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี อันจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศ ในขณะเดียวกัน นโยบายดังกล่าวเป็นการอนุวัติการตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีตามข้อ ๓๕ ถึงข้อ ๓๘ แห่งความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้าในภาคผนวกท้ายความตกลงมาร์ราเกซจัดตั้งองค์การการค้าโลกด้วย แต่กฎหมายไทยในปัจจุบันยังไม่เพียงพอที่จะรองรับนโยบายการให้ความคุ้มครองและรองรับพันธกรณีดังกล่าวได้ สมควรมีกฎหมายคุ้มครองแบบผังภูมิของวงจรรวม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวกับความรับผิดในทางอาญาของผู้แทนนิติบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๐^๓

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติขายตรงและตลาดแบบตรง พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๔ เฉพาะในส่วนที่สนับสนุนให้กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือบุคคลใดซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลนั้น ต้องรับโทษทางอาญาร่วมกับการกระทำความผิดของนิติบุคคล โดยไม่ปรากฏว่ามีกรกระทำหรือเจตนาประการใดอันเกี่ยวกับการกระทำความผิดของนิติบุคคลนั้น ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ และต่อมามีคำวินิจฉัยในลักษณะดังกล่าวทำนองเดียวกัน คือ พระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๗๔ พระราชบัญญัติการประกอบกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๗๘ พระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ มาตรา ๒๘/๔ และพระราชบัญญัติปู้ย พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๒/๕ ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ วรรคสอง เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๖ ดังนั้น เพื่อแก้ไขบทบัญญัติของกฎหมายดังกล่าวและกฎหมายอื่นที่มีบทบัญญัติในลักษณะเดียวกันมิให้ชัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๔/ตอนที่ ๑๘ ก/หน้า ๑/๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐

